andsin omma nimme teada, ja läksin ennese korterisse.

Agga seal woeti mind wägga kibbedaste wasto, — kästi maeast wälja kassida. Maea perrenaene ütles: „Mul on ikka ausad üritlisjed olnud; kes teab, missugguse hirmsa seltsi seas teie tänna õse ollete olnud?

No muidogi! ütlesin ma; jätsin warsi Jummalaga, pannin koeomaile minnema, ja ei mõtlegi ennam selle peale, teist nisugust õmaea Parisist otsima minna.

Lojuste piddajattele.

Wessine aeg ei olle kellegi lomale hea, ja märjal aeal kaswand põhk on lahja, sedda iggaüks lojusse piddaja teab. Agga lomad woiwad ka heal aeal kaswanud põhho läbbi haigusi sada, kui innimenne isse hoolt ei kanna. Kui lomad süggise järsko rohho pealt lauta kuiwa põhho peale pannakse, siis peab neile nattuke ülge raswa — ehk ka teistki raswa — sisse antama, muido on ikka karta, et üks ehk teine loom langeb, ja ennamiste ikka se keige parrem, — mis ommeti ennam wäärt on, kui terwe leisik ülge raswa, ja tallorahwa karjale saab jo paris naelast kül. — Sedda õppetust, ja mõnda muud head õppetust woib sada iggaüks selle ramato seest, kelle nimmi „Põllomehhe ait". — Kes ommas maeapiddamisses head ja kasso nõuab, se ärgo wadako mitte nende mõnne koppiko peale, mis se ramat maksab. — Õppetakse selle ramato sees ka messilaste piddamist, mis mitme maeamehhele mõnne hea koppiko kukro andwad, kui arro ja wisi järrele sawad petud.

Jutto jätkud.

Koolmeistre tarkus.

Koolmeister Leht läks kirikšanda jure katsele. Õppetaja sai peagi arro, et waewalt tulle-kumma ta ees seisis — walgusest polnud räkidagi. Kui piibli luggude küssiminne kätte tulli, küsis õppetaja: „Noal olli kolm